

рече Іаковъ, че наистина ще го сторишъ. — И Іосифъ са закле да изпълне заръчванъето на баща си. (Быт. мз. 28—29—32—.).

§. 73. *Іосифъ прѣдстави двамата си сынове на Іакова за да ги благослови.*

Іосифъ прѣдстави двамата си сынове, Манассія и Ефрема на баща си за да ги благослови; и първородныйтъ, Манассія тури отдесно на старецътъ, а по младыйтъ, Ефрема, отлѣво. А Іаковъ, като си кръстоса рѣцѣтъ, положи дѣсената си рѣка на главата на Ефрема, а лѣвата на Манассія и тъй благослови и двамата изедно. Туй като видѣ Іосифъ, смути са и поиска да прѣмѣсти рѣцѣтъ на баща си. — Но той не рачи, и рече: Знаѣхъ, сынко, знаѣхъ че този е първенецътъ, а онзи по младъ, но отъ промыслъ азъ направихъ туй. — Слѣдователно Іаковъ прѣдпочете Ефрема отъ Манассія. (Быт. ми. 1—.).

§. 74. *Іосифъ погребея баща си.*

Като видѣ Іосифъ че умрѣ баща му, пада на тѣлото му, оплаква го много. Послѣ заповѣда да балзамируютъ мъртвецътъ и тъй съ братъята си и съ множество Египтяны прѣнесе го въ Ханаанската земя. Послѣ го погребохъ и скрыхъ тѣлото му въ пещерата, въ която лежѣхъ Авраамъ и Ісаакъ и са върнахъ въ Египетъ. (Быт. и. 1—14.).

§. 75. *Іосифъ утѣшава братъята си; неговата смъртъ.*

Подиръ смъртъта на баща си, братъята на Іосифа като са бояхъ да не бы той по злопаметство си отмъ-